

“Evo me; mene pošalji”

Ključni stih: “*Tad čuh glas Gospodnji: ‘Koga da pošaljem? I tko će nam poći?’ Ja rekoh: ‘Evo me, mene pošalji!’*”
Izaija 6: 8

Izabrani tekstovi:
Izaija 6: 1-8

Prorok Izaija imao je posebnu viziju i ugledao je prizor nebeskog prijestolja. Vidio je Svemogućeg Boga kako sjedi u slavi, okružen serafimima i drugim anđeoskim bićima koja su neprestano vikala: “Svet! Svet! Svet JAHVE nad vojskama! Puna je sva zemlja slave njegove!” (Izaija 6: 3) To naglašava beskonačnu čistoću i odvojenost Boga. On je drugačiji

od bilo koga drugog—odvojen, neusporediv i moralno savršen. Zemlja, iako pala, još uvijek svjedoči o njegovoj transcendentnosti.

Nastavljajući opisivati svoju viziju, Izaija je rekao: “Od gromka glasa onih koji klicahu stresoš se dovratci na pragovima, a Dom se napuni dimom. Rekoh: ‘Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad vojskama!’ Jedan od serafa doletje k meni: u ruci mu žerava koju uze kliještima sa žrtvenika; dotače se njome mojih usta i reče: ‘Evo, usne je tvoje dotaknulo, krivica ti je skinuta i grijeh oprošten.’”—vss.4-7

Naš ključni stih potvrđuje Izaijin pozitivan odgovor na Božji upit. Prorok je dragovoljno izjavio da će objaviti

poruku suda protiv buntovnih Izraelaca, koji kao narod saveza nisu uspjeli pokazati poslušnost Nebeskom Ocu u svom ponašanju. Primjenjujući ovo načelo na naše živote danas, odani vjernici će se sigurno dobrovoljno javiti da koriste svoje talente u dijeljenju dobre vijesti da će kraljevstvo pravednosti uskoro donijeti nadu, radost i mir svima.

Razmatrajući sveukupne pouke iz ove studije, evo ih nekoliko. Uvijek treba pokazivati pobožan stav prema Stvoritelju i njegovim uređenjima. Vjernici ne bi trebali biti ležerni u svom pristupu bogoslužju. Pravovremenost u pohađanju duhovnih okupljanja, priprema srca za postizanje odgovarajućeg meditativnog stanja, pažljivo slušanje službi umjesto dopuštanja umu da luta drugim temama, pa čak i pjevanje himni hvale na srdačan i zahvalan način, sve to doprinosi vrsti pristojnosti koja bi trebala biti vidljiva prilikom pristupanja Nebeskom Ocu.

Možda je bolje da umjesto da damo skup pravila ponašanja u smislu štovanja Boga, razmotrimo sljedeće: “Sve je slobodno! Ali—sve ne koristi. Sve je dopušteno! Ali—sve ne saziđuje... Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite. ... Kao što i ja svima u svemu ugađam ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima na spasenje.”—1.Korinćanima 10: 23, 31, 33

Postoje mnogi konkretniji primjeri koji pokazuju što podrazumijeva poštovanje Boga. Trebali bismo tražiti “najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu“, a to možemo učiniti svojom poslušnošću svim opomenama koje su u Svetom pismu iznijeli Krist i pisci Novog zavjeta. (Matej 6: 33) Neka naš epitaf odražava činjenicu da smo poslušali savjet iz Jakovljeve 1: 22 i bili “vršitelji riječi, a ne samo slušatelji“.